

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายในการส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยวทางเรือสำราญของประเทศไทย
คำสำคัญ	เรือสำราญ
นักศึกษา	สิริวิชญ์ จูฑศุภวงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.อุมาพิศา เรืองวิชาธรรม
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงปัญหากฎหมายในการส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยวทางเรือสำราญของประเทศไทย อันได้แก่ บทนิยามศัพท์ของเรือสำราญซึ่งยังไม่มีความสอดคล้องกับการใช้งานเพื่อการพาณิชย์ตลอดจนการกำหนดระยะเวลาและการต่ออายุสัญญาประกันตามมาตรการนำเข้าเรือสำราญเป็นการชั่วคราวของประเทศไทยยังมีความไม่เหมาะสมต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางเรือสำราญ อิกหั้งประเทศไทยก็ยังไม่มีมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ในบุคคลสำหรับผู้ประกอบธุรกิจเรือสำราญอันเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวทางเรือสำราญ

จากการศึกษาพบว่า กฎหมายของสาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณอาณาจักรและสาธารณรัฐมอลตา ได้กำหนดบทนิยามศัพท์ของเรือสำราญโดยให้หมายความรวมถึงการใช้งานเพื่อการพาณิชย์ด้วยทำให้เกิดความชัดเจนว่าเรือสำราญสามารถนำมาใช้งานเพื่อการพาณิชย์ได้ตลอดจนการกำหนดระยะเวลาและการต่ออายุสัญญาประกันตามมาตรการนำเข้าเรือสำราญเป็นการชั่วคราวของแต่ละประเทศ ดังกล่าววนนี้ก็มีความเหมาะสมสมต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางเรือสำราญมากกว่าของประเทศไทย นอกจากนี้ กฎหมายของสาธารณรัฐมอลตาซึ่งกำหนดให้มีการนำมาตรการภาษีระหว่างน้ำหนักบรรทุกมาใช้บังคับเพื่อยกเว้นภาษีเงินได้ในบุคคลของผู้ประกอบธุรกิจเรือสำราญอิกหั้ง

ในการนี้ ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะ ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามศัพท์ของเรือสำราญตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 โดยให้รวมถึงการใช้งานเพื่อการพาณิชย์ตลอดจนให้แก้ไขการกำหนดระยะเวลาและการต่ออายุสัญญาประกันตามมาตรการนำเข้าเรือสำราญเป็นการชั่วคราวของประเทศไทยให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น อิกหั้งให้มีการยกเว้นภาษีเงินได้ในบุคคลของผู้ประกอบธุรกิจเรือสำราญเพื่อเป็นการส่งเสริมและจูงใจให้ผู้ประกอบธุรกิจเรือสำราญนำเรือประเภทดังกล่าวมาจดทะเบียนเป็นเรือไทยเพื่อบรรทบประโยชน์ดังกล่าวต่อไป

THEMATIC TITLE	LEGAL PROBLEMS IN PROMOTING PLEASURE CRAFTS FOR TOURISM BUSINESS IN THAILAND
KEYWORD	PLEASURE CRAFT
STUDENT	SIRAWITCH CHUTASING
THEMATIC ADVISOR	DR.JUMPITA RUANGVICHATHORN
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2018

ABSTRACT

This thesis aims to investigate legal problems in promoting pleasure crafts for tourism business in Thailand whereby the definition of pleasure crafts is not consistent with practical commercial use. Also, the timing and renewal of Guarantee Agreement under the Temporary Import Scheme of pleasure crafts in Thailand are inappropriate for the promotion thereof. Besides, Thailand also has no exemption for corporate income tax for the entrepreneur of pleasure crafts, which is a major barrier to the development of pleasure crafts business.

Findings in this study suggest that the laws used in the Republic of Singapore, the United Kingdom and the Republic of Malta related to the definition of pleasure crafts cover their commercial use, leading to the clarity that pleasure crafts can be used for commercial use. Moreover, the timing and renewal of Guarantee Agreement under the Temporary Import Scheme of pleasure crafts in each country is more appropriate for the promotion of pleasure crafts for tourism business than the law used in Thailand. In addition, the Maltese law requires the imposition of Tonnage Tax Scheme to exempt corporate income tax for entrepreneurs of pleasure craft business.

In this regard, the author suggests that the definition related to pleasure crafts is to be amended in Article 3 of the Navigation in Thai Waters Act (No. 13) B.E. 2525 (1982) to cover their commercial use, as well as, the amendment of the timing and renewal of Guarantee Agreement according to the Temporary Import Scheme of pleasure crafts to be more appropriate. In addition, the exemption of corporate income tax for pleasure craft operators is to be included in order to

promote and encourage the entrepreneurs to register such ships as Thai ships in order to obtain the benefits hereof.